

ZEMPLENI ÚJSÁG

POLITIKAI HIRLAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.
Megjelen hetenkint kétszer:
Szerdán és szombaton reggel.

Főszerkesztő: Ifj. MECZNER GYULA.
Felelős szerkesztő: BIRÓ PÁL.
Főmunkatárs: Dr. HÁM SÁNDOR.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 korona, félévre 6 kor.,
negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 12 fillér.

A vidéki jelöltek.

Sátoralja-Ujhely, aug. 8.

Tisztelt kollegáink közül néhányan a fővárosban arra használják fel a nyár kietlenségét, hogy — egyéb élvezet hijával — erősen kezdenek foglalkozni a vidékkel.

Egyszerre több lapon kiütött ez a miránk tisztesség számba menő jóakarati járvány s ugyan csak olvassuk a derült sorokat a jó vidékről.

Mert tudvalevő dolog, hogy a jó vidékről Magyarországon csak derült tónusban lehet írni s az a tízenyolc-husz esztendősi titán, a ki dús haját felborzolva kalamárisba üti tollát, épp úgy a „vidék”-en tanul humorizálni, a mint a borbélyinas a vidéki kócos nép-ségen borotválgni. — Ezen a téren az ösök nyomdokait követik az ifju óriások s amikor tucatonként bannak el a gondos munkában s egymásra vigyázó tisztességben megelémedett vidékiekkel, könnyű és kedves munkát végeznek.

Egész sereg vezércikk jelent meg mostanában, mely magas lóról diskurál a vidékkel s számon kéri tőle, hogy mi a szösz is akar azzal a sok vidéki jelölttel? Az aradiak, szegediek, szombathelyiek, komáromiak, esztergomiak, liszkaiak, megyaszóiak, stb. stb. egy szűr alá kerítve kapják meg a magukét azon naivságbért, hogy nem a budapesti bazárból, hanem saját mindennapos társadalmi és közéletük földjéről választanak maguknak képviselő követet az ország házába.

Mikor ott van a fővárosi vegyeskereskedés, mely minben színű,

TÁRCA.

Makai Emil verseiből.

Az öreg úr.

Templomba hívják, péntek este.
... Csitt, csendesen jó emberek!
Az orvos senkit sem ereszt be,
Az öreg úr nagyon beteg.
A romlás ellen mi a zsoltár?
Tizen vagyunk épp — mondjuk el.
Hisz ahol ő van, nem kell oltár,
Az isten háza az a hely.

„Mely nem dicsér mindenha Téged,
Szakadjon ketté az a húr —
Szívébe markolt az enyészet,
És csupa szív az öreg úr!
... E résen át, be nem mehettek,
Jól látni — ott a szenvedő...
Ne sirjatok, hisz csak a szentek
Szenvedtek úgy, mint szenved ő.

„Az, aki jámbor, istenének
Nem hányja fel a bánatot —
Ugy-e, ilyenek ismeretek
Ti mind a jó öreg papot?”

fajsúlyu és méretű árut kínál a legkülönbözőbb áron s pontos kiszolgálásban.

Nincs olyan szerkesztőség házáink kedves fővárosában, a hol a főszerkesztő és sorban alatta álló több munkatársa ne volna kész jelölt, a kivel ha találkozol, közli veled, hogy hány kerülete van. Sőt már a kiadóhivatalok emberei is kerületeket járnak.

A vidéki riport esetek csak arra való, hogy ezt a fentisztelet urak azokon „megcsinálják”.

Nincs oly ügyvédi iroda, a hol a főnök és egy vagy két helyettese hasonló örömben és kínálkozásban ne leledzene.

A vidéki tárgyalások és végrehajtások kizárólag e hazafias mellékcélt szolgálják s annál udvariatlanabb házigazda nem lehet a vidéken, mint aki e fentebb és lentebb tisztelt urakat házáján barátai körében megvendégelvé: mint áhitott és végre-valáhra igaziként megérkezett képviselőjelöltekkelke egész hevével fel nem köszönti.

És így vannak a bankok fő- és alemberei, az iparhatósági biztosok, vásárcsarnoki fel- és alügyelők, egyleti társelnökök hadastyánvezérek, árverési kikialtók, stb., stb.

Mindezeket a polgártársainkat mi, jó vidékiek, fölöttébb tiszteljük, sőt ha ráérünk, meg is bámuljuk s értjük felháborodásukat, amikor olvassák, hogy általuk a térképről kiszemelt s papirossal megjelölt választókerületek más jelölteké állítanak.

Semmi sem olyan felháborító, mint ha ez a más jelölt egy vidéki atyafi, valami obskurus alispán,

Nem zúgolódó, nem mogorva,
... Látjátok ajkán a mosolyt?
Mult ünnepen, így mosolyogva
A mennyországról szónokolt...

Ki igazítja, — az a bátyám,
A virrasztók: testvéreim,
Mindannyi boldogsága árán
Könnyitne szenvedéseim.
Ha rájuk néz — hogy mosolyognak!
Ha elfordul, mind könyezik,
Ti mostohái voltatok csak,
Mi volt ő nekem és nekik!

Maga maradt mi tova szálltunk,
Amire beesteledt...
S míg egy-egy csókra hazajártunk,
Már gyom nőtt a küszöb felett.
Lett volna puha fészke máshol!
De itt dőlt rommá köztetek,
Nem vált el soha töletek!

Az est az égen ott talál még
Egy-két elkésett sugarat,
Mikor még nem nyult el az árnyék
S rózsákat ejt le még a nap;
De a magányos öreg úrnak
Ily szépen nem alkonyodott —
Az árnyak, azok ráborultak
De már a fényből nem jutott...

polgármester, ügyvéd vagy újság-szerkesztő, aki nem áttallana felmenni a fővárosba, melyben talán se tudja, holott vannak ott kész emberek, akik már tüntetésben is vettek részt, hirlapba is irtak, s egy társasvacsorán a jelenlevők közhelyeslése mellett úgy megmondogatták a kormánynak, hogy ha az meghallotta volna, nem tette volna az ablakába.

Tisztelt fővárosi társaink vannak olyan ügyesek, hogy egy-egy ugynevezett nagypolitikust tolnak maguk elé, akinek azonban, ha tüzetes vizsgálat alá vesszük, nincsen semmi baja s nem kéri a szolidaritást keresők támogatását.

„Járványserű nagy baj ez”, mondogatják derült soraik végén szomorgósan a kollegák. Óvjuk a a vidéket, ne engedje magát felhasználni a kisebb-nagyobb vidéki potentatumok által, inkább itt vagyunk mi, hadd használjuk fel mi.

Magas hangon fejtegetik a cikket, egy nemzet kötelességét az ugynevezett gondviselészerű férfiak irányában s kimentatják, hogy épen hasonló eset okozta a dicső Lengyelország vesztét, nem is számítva a finnek, baskok és skótok tragédiáját és a kelet-római császárság bukását.

Mélyen megrendülve és benső zavarba esve olvassuk mi ezeket a fejtegetéseket, gyalogos eszünkkel fel se tudjuk fogni, hogy lehetünk csak egy percre is olyan moggondolatlanok, egész meg vagyunk tisztulva egy-egy ily kijózanított felvilágosítás után s különösen az imponál fölöttébb, hogy ezek a jóakaró evangelisták olyan

Két éve, hogy csak romja annak
A tisztos ösznek, a mi volt;
A régiből szive maradt csak —
Mondjátok, van-e rajta folt?
A gyűlöletből egy szemernyi
Ha rátapadt-e valaha?
Mert nem tudott mást, csak szeretni,
Ugy mint még senki és soha.

Hogy vitte ugy-e házról házra
A verset, mit a fia irt!
S odaszorítva ajakára,
Rongygyá csókolta a papirt.
Isten helyett egy szőke lányról
Dalol a pogány troubadour —
És mégis elolvasta százsor
És sirt, sirt az öreg úr...

... A zsoltárt hol is hagytuk abba?
Ne vétkezzünk jó emberek;
Imátoikat mi se zavarja,
Én betegünkhöz bemegeyek.
Ott folytassátok, hogy a jámbor
Nem halhat úgy meg, mint a gaz —
... Ah, feje fölött gyertya lángol!
Ne folytassátok — nem igaz...

magas lóról beszélnek hozzánk a vidékre.

Amint elmúlnak a választások, igazat is fogunk nekik adni.

Sátoralja-Ujhely, aug. 9.

Molnár Béla a liszkai kerület jelenlegi orsz. képviselője szeptember hó elsején Liszkán beszámoló beszédet mond.

A nagy kavardós. Maholnap már nagy kavardós fogja felzavarni a nyári egyhanguságot. Az újságok napról-napról jelzik már a választások viharát. A pártújságok papirossáról mostanában csak úgy kezd gőzölni a düh és elkeseredés az ellenpártok és jelöltek ellen s csak úgy áradoz a maguk pártjának és jelöltjeinek éretlen magasztalása. De mindennekfölött az bennük a legneveltségesebb, hogy minden ellenpártinak csufos bukást és minden maguk pártjabelinek több mint bizonyos fényes győzelmet jósolnak. Ezek a jóslatok ördögöt sem érnek, mert azért, aki meglesz — meglesz, s a ki bukik — az bukik, akármennyire több volt is megválasztása, mint bizonyos. Ha úgy a közönség teljes valójában látna, hogy ez az egész választási előcampagne micsoda pokolian bolond móka. Különösen az örök több mint bizonyos, kizárólag tréfas hagyományból és minden partbéli újságírók jókedvű összebeszéléséből kerül oda minden választási hírnek a végére. Az újságíró igen jól értesül arról, hogy a jelöltek talán harminchárom árva szavazatcsockaja lesz, az ellenjelöltek pedig két ezer. Hanem azért minden lelkiifurdalás nélkül, sőt igen vidáman odavágja a tudósítás végére a stereotip mondatot, hogy az ő pártlapjának kedves jelölt megválasztása: „több mint bizonyos”. Megérjük, hogy majd a választási mozgalmak előrehaladottabb stádiumában már a szerkesztőségek ezt a három szót nem is fogják teljesen leírni. Majd csak a három kezdőbetűvel jelzik: t. m. b. A többit a szedők már úgy is tudni fogják. S valameddig a megfelelő be-

Hajnal.

Festőnek hittelek, ki esetével
Az éjszaka sötétjét festi széjjel;
Ki, amikor az ég pirkadni kezd,
Millió virágot millió színre fest.
S mikor kipattan hirtelen, magától,
A tengerek tajtékzó tarajából:
A föld egyszerre színes, tarka lesz —
A gyermekévek rózsás álma ez!

Költőnek hittelek, ki dallal ajkán.
Mikor az ég csillag-palástja halvány,
Minden bokort betölt melodiakkal,
Itt rigó füttye, ott meg csalóánydal
Az ébredő természet szíve dobban
Csengő rimekbe; finom ritmusokban
S a néma földnek millió ajka lesz —
Az ifjuság, a mámor kora ez!

De most — tudom, jöttödnek mi a célja,
Nem vagy te festő, nem vagy te poeta.
De irigylve álmatlanok álmat,
Megszabni jössz az éjszaka határát;
Már-már az éj elszenderíti őket
S te felvered a fáradt pihenőket
Kiket az élet harca megebez —
Az ifju aggok sóhajtása ez!

tük ki nem fogynak a szekrényeikből, kiszedik a t. m. b. jelzések nyomán, százszor és ezerszer, hogy több mint bizonyos. Ha ugyan a betűszekrények győzni fogják — betűvel?

A MEGYE ÉS A VÁROS.

(Tanácsülés. Sátoraljaujhely r. t. város tanácsa e hó tizenkettedikén Hétfőn Székely Elek polgármester elnöklété mellett ülést tart.

(Állami elemi iskola. Az állam-építészeti hivatal tegnap bejelentette Sátoraljaujhely r. t. város hatóságánál, hogy az állami elemi iskola főfalazata a mai napon teljesen elkészül. Mint már most látható, rövid idő alatt elkészül az egész épület s átadatik rendelkezési céljának.

(Belügyminiszteri rendelet hangversenyekről. Az utóbbi időkben túlságosan lábrakaptak a hangversenyek és műkedvelői előadások rendezése, melyek miatt örökös zaklatásoknak vannak kitéve a polgárok. Ezen a visszsa állapotokon akar a belügyminiszter segíteni azzal az új rendelettel, melyben pontosan meghatározza, hogy kik és mikor nyerhetnek engedélyt hangverseny, vagy műkedvelői előadás megtartására. A rendelet gondoskodik a vásárok alkalmával üzött különféle szerencsejátékokról, mint a karikadobás, kocka stb. játékokat, melyek a szegény nép kizsákmányolását célozzák, betiltotta és azokra, kik ez ellen vétnek, szigorú büntetést helyez kilátásba.

(Verseny tárgyalás. ifj. Meczner Gyula h. polgármester, Sátoraljaujhely r. t. város képviselőtestületének határozata folytán a város majorsági beltelkén építendő iroda és raktárhelyiségek munkalatai kivételének biztosítása céljából e hó tizenkettedikének d. e. 11 órájára a városi számvevő hivatali helyiségében tartandó zárt és szóbeli ajánlati verseny tárgyalást hirdet.

HIREK.

Bor, cigány, asszony és kártya.

Sátoraljaujhely, aug. 9.

Mind a négy passzió ősrégi magyar virtus. Bizony: egy gazdag, erős, önértékes nemzet elkotyavetyéléséről sok nagyon sok regét tudna mesélni ez a gyönyörűséges, izgalmas négy passzió.

A jó élet vágyáról regél az első, arról az édes bohémiáról, ami magyar vérben pezsdül igazán. A cigány sárshoz gyász, az elnyomatás korának bus, borongos hangulata tapad. Egy egész nemzet sirva vigadása. Az asszony, no az asszony ez már azután a nemes izléséről, meg a lovagiasságáról tanuskodik. Mint a rózsza, olyan kedves, olyan becses, édes itt nálunk az asszony. — Az asszony minden előtt . . . a férfikarrierék előnyomulásához a hír és dicsőség kábitó varázsához hány asszony szép szemé sugározza az erőt, a bátortást . . . nem is beszélve a régi régi véres hősi küzdelmekről . . .

Mindezek tetejében az idegek folytonos ébrentartására, az élet elmaradhatatlan kívánságul jött divatba a kártya. És ezzel egy sorban a szerencsejátékok egész raja.

Hiszen az első három passzió érthető. Emberi is, néha-néha szép is. Talánunk ugyan ebből is sokszor kivetni valót. De hát a vér, a vér . . . Hagyjuk ezt . . .

Biz' istenemre mondom: a kártyára, akárhogy forgassam a dolgot nem tudnék mentséget . . . Ha csak legalább annyi csipetnyi mentsége volna mint a totalizátornek: a lótenyésztés . . . Egyébként nem keresem tovább a mentséget, elfogadom szépen azért mert igen igen sok okos, sőt nagyon okos ember is passzióval üzi. Am tessék. Hiszen nem is akarunk mi ezzel a cikkekünkkel ország-világot felforgatni. Felforgatja azt majd amugy is — a kártya. És ha nem az, hát az asszony, vagy ha az nem hát valami más, szóval örülünk amíg egyenesen

áll . . . és ne beszéljünk a nagy felfordulásról.

Hanem arról a kis felfordulásról már igen beszélünk kell, ami egy idő óta Sátoraljaujhelyben az ifjuság körében előre is veszélyes felfordulásokat jelez . . . Nem láttuk még, de szélteben-hosszában beszélük a városban, hogy a legfiatalabb fiatalság körében oly dühössé vált a kártyázás, hogy olyan nagy reményekre jogosító itjak, akik talán havonként 15—20 forintoska elkölthető pénz fölött rendelkeznek egy ültökben 80 és 100 sőt 150 forintot is veszítenek. És 24 óra után fizetnek mint a pinty.

Nem akarunk szembeszállni a lovagiasság felfogással és azt mondani, hogy kevésbé veszedelmesnek tartanók a tünetet, ha nem fizetnének . . . csak éppen jelezzük, hogy az ilyen nem fizethetőség esetén sokszor egy-egy buta ólomgolyócskának is kelendősege van. Amikor azután egy-egy pisztoly eldördül, szétrebbennek ezek a rejtett csoportok, de addig . . . hány ifjusági folyóirat . . . valami uzsorapénzecske (mert olyanról is beszélnek itt a mi szelid városkánkban) no meg hány és hány szép remény lesz láthatatlanul alásva . . .

Távol minden erkölcsprédikációtól, leszögezzük ezt a jelenséget ott, hogy mi ezzel mint társadalmi tünettel foglalkozunk. Lehet, hogy egyesek ezért is nagyon meg fognak ránk haragudni. Megnyugtatósom az legyen, hogy ha nem úgy van és nem úgy lesz, ahogy én írtam, akkor annak első sorban én örülök a legjobban . . . De ha úgy van, akkor már nekem kötelességem erre a rendőrség figyelmét is felhívni . . .

Mert eltekintve ettől a jelenségtől, a sátoraljaujhelyi kávéházak, nagyok és kicsinyek rejtekgugaiban dühöngve üzik a hazardjátékok komplikált fajtaikat, sok helyen szegény iparosok és munkások heti keresménye itt uszik el, több egzisztencia pedig ebből él . . .

Am hogyha találtunk mentséget a kártyára, mint passzióra, nem akarunk találni arra, mint veszedelemre. A rendőrségnek van módja akármiféle uton, a legdiszkrecionalisabb mederben, nem egyszerre, de ügyes taktikával, zaj nélkül megindítani a legszigorubb vizsgálatot.

Ismételjük: ha nem igaz, amit ezekről a veszedelmekről szélteben-hosszában suttognak, mi fogunk ennek legelsőben örülni.

De ha igaz, akkor — kötelességünk teljesítésének tudatában — bármennyire fájlalók is, hogy ebben igazat irtunk — nyugodtak vagyunk . . .

— Személyi hír. Molnár István Zemplénvármegye volt főispánja jövő héten két heti nyári tartozkodásra Tatrafüredre utazik.

— Főuri látogatói voltak szerdán délután Hadik Béla gróf főispánnak. Automobilon, szakadó esőben érkeztek Sátoraljaujhelybe Andrassy Tivadár gróf és neje és Andrassy Gyula gróf. Pár órai itt időzés után alkonyatkor már szép időben indultak vissza Tóke-Terebesre. A hosszú utat 38 perc alatt tették meg automobilon.

— **Makai Emil.** Makai Emil elhunytával nagy és nemes hivatást, nagyratörő tehetséget, egy végtelen jó és végtelen vonzó, ritka értékes, becsületes, kiváló ifju életet tört derékon a halál. Rabbinnak szánta az édes apja s ő magyar költő s ujságíró lett: tele rajongó lelkesedéssel a magyarságról s a magyar nyelv dallamosságának olyan finom megérezésével, aminő kevés tollforgatónak jutott osztályrészül köztünk. Alig élt harminc évet, pedig sokat nagyon sokat dolgozott, az ujságok műhelyében is, a színházi hivatalban is s a maga szobájában is nagyon értékes, becses dolgokat hagyott maga után. Elhunytával mélyen érezzük a súlyos veszteséget, mely ugy az irodalmat, mint a magyar színpadot és zsurnalisztikát érte. A rövid élet és hosszú szenvedés után oly fiatalon elhunyt póta halála általános nagy részvétet keltett mindenfelé. A családhoz a politikai, irodalmi és színházi

világ l. kiválóbb egyeniségeitől érkeznek a részvétnyilatkozatok. Makai Emil temetése, az elhunytak ismétetlen kifejezett kívánságához képest, híjával volt a gyász minden külső pompájának. Meghagyta, hogy szülői sírjai mellé, Makón temessék el, koporsójára koszort ne tegyenek, sírja mellett beszédet ne mondjanak. Sirató családja híven teljesítette rendelkezéseit. A halott csütörtök délutánig volt lakásán kiterítve Délután koporsóját kiviték a nyugoti pályaudvarra, ahol rövid ének és imádság után öt órakor a Makóra induló személyvonatra tették. Pénteken kora reggel helyezték koporsóját szülővárosa földjébe. Az elhunytak két remek költeményét, mai tárcarovatunkban közöljük.

— **Petőfi-gyász** Petőfi Sándor halálának ötvenkettedik évfordulóján, augusztus 11-én, gyászünneppé lesz a fővárosban. A Petőfi-társaság és az egyetemi ifjuság pedig az évforduló napján koszort helyez Petőfi szobrára.

Egy fiatal ujságíró halála. Az ujságíróknak nemcsak a fővárosban, a vidéken is kijutott a szomorú gyászból. Láng Ottó miskolci hírlapíró-társunk, a Borsodmelyei Lapok segédskizetője 26 éves korában hunyt el hosszas szenvedés után e hó 6-ikán reggel 5 órakor. Az elhunyt hírlapíróról az összes miskolci lapok meleg hangu nekrológban emlékeznek meg, többek közt így ír róla a Borsod-Miskolci Közlöny: „Összeferrott rövid munkás élete közéletünkkel, ott volt mindenütt, a hova hírlapírói hivatása szólította, a hol dolgozni, tenni, lelkesíteni kellett. Láng Ottó nem volt dilettans ujságíró, ki nagyképűsködik hírlapírói címmel, hanem igazi vérbeli ember, kinek minden érzése és törekvése a sajtó szolgálatá volt. Már korán, alighogy az iskola padjairól kikerült, ennek a hivatásnak, mely ellenállhatatlanul vonzotta őt, szentelte magát. Sokat ígéro pályáját lapunknál kezdte meg. Ezt a sors, fájdalom, elzárta előle. Elhunytáról a család, a Borsodmelyei Lapok szerkesztősege és az Önkéntes-Tűzoltóegylet, melynek szintén tagja volt gyászjelentést adtak ki. Temetése szerdán délután négy órakor ment végbe Miskolcra nagy és mély részvét mellett. A gyászhaznál dr. Spira Salamon főrabbi mondott megható gyászbeszédet. A hírlapírók, pályatársai nevében Sugár Ignác ipar és keresk. kamarai titkár vett búcsut a halottól. A temetőben még Czövek Károly tartott beszédet, a sajtó nevében vett örök búcsut a korán elhunyt kollegától.

— **Eljegyzés.** Keleti Jenő a „Kegyület” üzlettársa Rimaszombaton eljegyezte Havas Erzsikét.

— **Halálozás.** Részvételt vettük a következő gyászjelentést: Özvegy idb. kis-dobronyi Isaák Jánosné sz. nagy-bessenyői Bessenyei Erzsébet mint feleség, ifj. kis-dobronyi Isaák János mint fia, Bessenyei Róza férj. Dókus Mihályné férjével és leányával Rózával férj Lehoczky Sándornéval s gyermekeivel, Diószeghy Róza férjével, Diószeghy Vilma férjével Csapó Lajosné férjével s gyermekeivel, Diószeghy János nejjével Szokolay Elvirával s gyermekeivel, Stépán Apollónia, öz. Mezős Menyhértne, Bessenyei Erzsébet, öz. Baczony Mátýásné, Bessenyei István, Juhász Zoltán nejjével Bartófy Piroskával s gyermekeivel, Juhász Jenő nejjével, Juhász Etel nejjével, Juhász Pál nejjével s az összes rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik a legjobb férj, apa s rokonunknak kis-dobronyi idb. Isaák János urnak életének 58-ik, boldog házasságának 46-ik évében 1901. augusztus 8-án délután 4 órakor rövid szenvedés után gyászos elhunytát. A megboldogult drága halottnak földi maradványai folyó évi és hó 11-én délután 4 órakor fognak az ev. ref. vallás szertartásai szerint Kolbásán, a családi sírboltba örök nyugalomra tétetni. Áldás és béke a drága halott hamvai felett!

— **Hadosztálygyakorlatok Gömörben.** Szeptember első napjaiban Rozs-

nyó környékén hadosztály gyakorlatok lesznek, melyen a losonczy 25., a kassai 34., az ungvári 66., az eperjesi 67. s a 85. sz. ezrednek Lócsén és M.-Szigeten állomásozó zászlóaljai vesznek részt. Ezekhez van beosztva a 6. sz. kassai tüzérezred 4 útege s a miskolci 4. sz. huszárezred. A közös hadsereghez csatlakozik még a 3. sz. kassai honvédkerülethez tartozó dandár, mely a 10. sz. miskolci és 9. sz. kassai honvédezredből áll, ehhez tartozik a sátoraljaujhelyi zászlóalj is. Szóval egész kis hadsereg.

— **Csendörök és cigányok.** E hó ötödikén a szadai határban hét szekér cigány telepedett le a Kóczán-féle birtokon, vigan dalolászta és etették lovaiikkal a rendrekszált löherét. Akárcsak a saját birtokukon lettek volna. A Szadán levő két szerencsi csendörök ezt megjelentették. A csendörök a felnőtt férficigányokat be akarták kísérni a község házához, hogy ott vonják őket kérdőre, de biz a cigányok nem engedelmesskedtek, ellenszegültek, sőt Nagy-Kálmán t.-füredi fő-cigány forgópisztolyból a csendörre lőtt. Golyója szerencsére nem talált, de ugyan abban a percben Rozner csendör Nagy cigánynak a bal lágyékába döfte szuronyát. Ezt látván a többiek, aztán megadták magukat. A cigány még él, de lehet, hogy pár nap alatt veszedelmes sebébe belehal. A csendőrség távirati jelentése után rögtön lejött Szerencsre Molnár Aladár csendör százados, hadbíró és Áltu Pal csendőrfőhadnagy, egri szakaszparancsnok, hogy meggyőződjének, vajjon Rozner csendör jogosan használta-e fegyverét, vagy sem. A dologban az az érdekes, hogy a cigányok tagadják a lövést és a forgópisztolyt is oly gyorsan elrejtették, hogy a csendörök nem tudják felmutatni.

— **Augusztusi időjárás Zemplénben.** Erre is ellehet mondani ama fenyegetést, melylyel a „Szultán” félelmetes „Rettenetes” basája ijesztgeti a világot, mondván: „Reszkess rücskös Európa!” Nos ha nem is az egész Európa, de bizony mi zempléniék reszkehetünk, még pedig a nagy melegtől való félelmünkben. Saját külön időjósunk, ki többé-kevésbé pontosan megjövendelte eddig is a mi várható időjárásunkat, augusztus hónapra azzal kecsegtet bennünket, hogy a most honoló madarölő és emberpusztító hőség e hónapban nem hogy nem csökken, hanem a hónap közepe táján még emelkedni fog. Nehogy azonban a nagy hőségtől való félelmünkben megkezdődjenek az északi sarkra való tömegesebb kivándorlások, hozzátesszi, hogy augusztus hó második felében gyakoribbabb lesznek az eszések és zivatarok s ebben az időszakban jelentékenyebbek lesznek a hősüljedések is.

— **Megtalálta elvesztett pénzét.** Sztricskó János alsó-kemencei lakos 1600 kornoával és 1 drb. 400 kornás kötvénnyel zsebében gépet indult vásárolni Budapestre. A mint Sátoraljaujhelybe érkezett, két társával a városba tért vacorálni. A vacsora elköltése után az állomásra indultak. Mikor Sztricskó nagy pénzestárcája után nyult, hűledezve vette észre, hogy a tárcza zsebéből eltűnt. Nyomban jelentést tett az állomáson szolgálatot teljesítő egyik rendőrnek, a kivel együtt azon a gyaloguton, a melyen az állomásra jöttek, a pénzestárcza keresésére indultak. A megkárosított Sztricskó hirtelen izgatottságában eleinte két társára gyanakodott, de ezek teljesen ártatlanoknak bizonyultak, mert Kádós János rendőr a sok pénzzel telt tárcát szerencsére megtalálta Bencsik Máriának a vasuti állomás felé vezető ut mentén lévő korcsmája mellett. A rendőr a sötétben talált pénzestárcában megtalálta érintetlenül a 8 drb. százast és a 400 kornáról szóló kötvényt is, melyet tulajdonosának átadott. Sztricskó megkönnyebbült szívvel utazott 2000 kornájával Pest felé.

— **Egy leány miatt.** Nagyszöllősen Huda János kocsis és Kozma Mihály béres egy leány miatt összecsólkoztak. Heves szóváltás után Huda Kozmát a lönyiró ollóval sziven szurta,

Kozma rögtön meghalt. Hudát átadták a bíróságnak.

Izetlen tréfa. Régi dolog, hogy a cipészinasok humor dolgában minden más mesterséget tanuló kollegáik elől elragadják a pálmát. Ujabban is bizonyították ezt a vidám fickók. Vasárnap történt, hogy több iparos család Kassán kirándult a hegyek közé, a sok gyermek között, kiket szintén magukkal vittek, ha pólvas baba is volt. Társasjátékra került a sor, amelyben a mamák is részt vettek, a miért is a pólvasokat egy 12 éves inas gyerekekre bízták. A fiút boszantotta a dolog, kivált a mikor a hat kis, de annál élesebb torok a szabad ég alatt sítva dicsérte az Urat. Pokoli gondolata támadt a műkedvelő pesztrának. Kioldotta a pólvasokat és össze-vissza cserélt a kis jószágokat. A társaság több liter borocskát is vitt magával s így nem esoda, ha egy kicsit pityókás állapotban haza felé menve nem vették észre a cserét. Otthon rémüldöztek csak a mamák és a családapák, a mikor a fiú helyett leányt s fordítva leány helyett fiút találtak a pólvasban. Éjjel is elmúlt a mikor sikerült vissza cserélni az eltévedt csemetéket. De azért még ma sem minden papa és mama bizonyos benne, hogy az ő gyermeke került-e haza?

Rémcs gyilkosság híre futotta be szerdán este Miskolc városát. Egy fiatal cselédeleányt a Sajó hídon meg-támadott egy mészáros legény. Gyöngye teremtés volt a leány, a legény pedig hatalmas termetű, mint a száfa. A Zsolnai kaputól kezdve üldözött volt szeretőjét, ki futva menekült előle a Sajó felé, hol a legény utólért. Rövid szóváltás történt köztük. A legény kérte a leányt, hogy térjen vissza hozzá, folytassák tovább is az idylli életet, mit elfelejteni nem tud. Egyben ígérte, hogy bűntudatos, jóra való munkás lesz. megbecsüli szerelmét. Ezt ugyan már többször is ígérte, de sohasem állott szavának. A leány, nyilván ismerve e nádszal termésvetét, nem adott hitelt a legény szavainak, mire a mészáros élesre fent késével szíven szúrta a lányt, úgy, hogy az holtan terült el a hídon. A legény a gyilkosság elkövetése után revolvert rántott elő, agyon akarta magát löni, — de e szándékában megakadályozták.

Utikaland. Néhány nap előtt egy elegáns ur utazott a vasut egyik dohányzó kocsijában. Az egyik közbe-eső álmódon felszállt ugyanabba a kupéba egy nő, aki szép utazóiskáján kívül a kutyáját is magával vitte. Abban a pillanatban, mikor a vonat elindult, a nő jelenlétében a férfi elővette csibukját és rágyújtott.

Paraszt vagy — kiáltá a belépő dáma. És kivéven a csibukot a férfi szájából, rövid uton kidobta a nyitott ablakon. A férfi fölcusdva első zavarából, felkapta a kis kutyát és dühösen a csibuk után dobta. Elképzelhető a nő kétségbeesése. A mint a vonat a legközelebbi állomáson megállt, a méltatlankodó asszony az állomásfőnökhöz fordult panaszával. A férfi igazolta magát és eljárását, miközben a nő súlyos büntetést követelt. A csetepatének az vetett véget, hogy a kutyá ugyan-csak lihegve a csibukkal a szájában megérkezett a panasz színhelyére. Szent lett a béke. A vasuti kocsi két ellenfele kezét nyújtott és elégedetten távozott.

Meglopta a szeretőjét. Kurta Máriát régi, bensőszerűség fűzte Buzsnyák Mihályhoz. Az utóbbi szabadulni akart megunt kedvesétől és eljött Ujhelybe, a hol egy ideig békeségben élt. Egy szép napon azonban a faképnél hagyott kedves váratlanul Ujhelyben, termett, a mit Buzsnyák nem vett valami szívesen. De még nagyobb lett bosszúsága, midőn néhány napra rá észrevette, hogy lakása udvaráról a kocsijáról egy lótarakó és egy hajószár gyepelő elveszett, másnap pedig az istállójából eltűnt kofferje irományival együtt. A tolvajt nem soká kellett keresnie, mert az csakhamar előkerült Kurta Mari személyében, a ki védelmére — és talán jogosan is — azt hozta fel, hogy a holmit nem lopási

szándékból, hanem csupán boszúból vitte el és hogy ezt bebizonyítsa, mindent, a mit magával vitt, érintetlenül visszaadta hűtlenné vált kedvesének.

Kálósi M. fehérúha mosó és tisztító intézetét Bártfáról, ahol a nyári idény alatt iparát a közönség meglegedésére folytatta, e hó 20-ikán újból Sátoraljúj helybe teszi át.

SZÍNHÁZ.

**** Színészházasság.** Székely Jakab Gyula, a debreceni színház baritonistája Budapesten örök hűséget esküdött Gyurman Alice kasszony-nak.

**** Szintársulat Miskolcon.** Szalkai Lajos színigazgató, e hó tizenötödikétől szeptember végéig Szarvason működik társulatával és szeptember 28-ikán Miskolcra érkeznek, ahol október hó harmadikán kezdik meg az idei hat hónapos színházi idényt Sanyo operettel. Októberben kerül még színre: Otthello a címszerepben Bakó Lászlóval. Vicze admirális, Bor, Napfogatkozás, Cyrano de Bergerac, amely darabok ottan újdonságok. Szalkai társulatához vannak szerződve Szélestey Elza, Ráthonyi Tilla és Rápholthy Katinka, kiket a mult téli színházi idényből előnyösen ösmer közönségünk.

**** Nagy Margit** énekesnőt, ki a sátoraljúj helyi színpadon néhány szerepben szép sikert is aratott, október hó tizenhatodikától kezdve a Népszínház kötelékébe szerződötték.

**** Cserbenhagyott szintársulat.** Az Ungvári Közlönyben olvastuk a következő kelletlen és botrányos esetet: Csóka Sándor színigazgató a társulatát cserbenhagyta, a díszleteket és ruhatárt a vasúthoz elszállította, azonban a tagok hátralékos illetményeit ki nem fizette s olyan válságos helyzetbe juttatta a tagokat, hogy az valósággal kétségbejött. A színészek a jószívű ungvári közönség kezéből éltek eddig is — hitelbe, mert a direktor két hónap óta nem fizette őket. Most azonban tisztázni akarják anyagi ügyüket és fizetni az adósságokat. E célból a színészegyesülethez fordultak segítségért és közbenjárásért, mert maguk akarják az előadásokat szeptemberig megtartani. Hogy innen kimozdulhassanak három előadást szándékoznak tartani saját számlájukra helybeli előkelő műkedvelőkkel.

KÖZGAZDASÁG.

*** A Zempléni vármegyei Gazdasági Egyesület** szőlészeti és borászati szakosztálya e hó 16 an dátulán 4 órakor a vármegye háza kis termében ülést tart.

*** Sörárpa értékesítés.** A Borsodmegyei Gazdasági Egyesület azon célból, hogy a vármegyei sörárpatermelés fokoztassék, a saját kebelében egy sörárpatermelő és értékesítő bizottságot alakított, melynek célja leendő különösen a kisgazdák árpaát összegyűjteni, azt rendszeren osztályozni, tisztítani s kiegyenlített állapotban és nagyobb mennyiségben a lehető legjobb áron értékesíteni. A bizottság a rendelkezésére adott árpaikat a Miskolczi Hitelintézet Miskolczi közraktárában fogja kezelteni, s e célból az intézettel meg egy zésre jött a kezelési költségekre nézve, a melyek a következők lesznek:

Boraktározási díj egyszer s mindenkora métermázsánként . . .	4 fillér.
Kiraktározási	7 „
Kiöntés métermázsánként	2 „
Különtes vegyítés métermázsánként	2 „
Fekbőr az augusztus 21-iki sörárpavásártól számítva havonként és métermázsánként	1 1/2 „
Biztosítási díj minden 100 ker. érték után havonként	4 1/2 „
A motorikus árpatisztító használatáért kalászföldrel vagy anélkül, a géphez hordással és elvitellel együtt métermázsánként	24 „

A Hitelintézet a raktárában elhelyezett árpaakra az érték 70%-ának megfelelő előleget ad, 6% kamat mellett. A bizottság rendelkezésére bocsájtandó árpa a Miskolczi Hitelintézet közraktárában Miskolcra küldendő a Borsodmegyei Gazdasági Egyesület

árpaértékesítő bizottsága címén, a hol azok bármely napon átvételnek. A beküldendő árpa az egyesület titkári hivatalához Miskolc (Vármegyéhez) bejelentendő. A Borsodmegyei Gazdasági Egyesület ezen sörárpa értékesítő bizottság alakítása által módot óhajt nyújtani a gazdaközönségnek, hogy kisebb mennyiségű, de jó minőségű sörárpáját jó áron értékesíthesse. A bizottság működése azonban csak akkor lehet eredményes, ha kisgazdánk azt a saját jól felfogott érdekükben pártolni fogják.

IRODALOM.

(*) Irodalmi esemény van készülben. Arról van ugyanis szó, hogy nemzeti irodalmunk összes elhunyt nagyjainak munkái egyöntetű díszes kiadásban kerüljenek a magyar nemzet kezébe: egyöntetűen, díszesen és olcsón, 55 eszesen kötött, könnyen kezelhető kötetben. Balassától és Zrinyitől Arany Jánosig mindent magába foglal ez a kiadás, a mit költői irodalmunk becses fölmutathat. De nemcsak költőink munkáit: Szécsenyi István, Deák Ferencz, Kossuth Lajos, Kemény Zsigmond munkáinak legjavát is. A Magyar Remekírók* tehát nagy költőink és íróink olyan kiadása lesz, a mi nyere évtizedek óta vár a magyar nemzet és arra való, hogy olvassák, mert elhagyja azt, a mi második- vagy harmadrangú, avagy a mi csupán a tudós kutatót érdekli. — A Franklin Társulat, mint e korszakos irodalmi vállalat kiadója, ezzel a vállalatával nagy meglepetést szerez a nemzetnek. Évek óta készül rá; egymás után szerzte meg terve kivételéhez jeles íróink munkáinak kiadói jogát s most, hogy Arany János művei is tulajdonává lettek, siet annak megvalósításával s 55 tekintélyes szép kötetben egyesíti nemzetünk szellemi munkássága legjavának summáját, azzal a nagy gondossággal, melyet az ilyen tekintélyes vállalat megkövetel. — Ezért az egyes írók munkáit leghivatottabbaink rendezik saját alá s látják el álletrajzzal. Élükön Gyulay Pál, Beöthy Zsolt, Berzeviczy Albert, Kossuth Ferencz, Eötvös Károly, Rákosi Jenő, Léway József, Vadnay Károly, Heinrich Gusztáv, Riedl Frigyes, Badics Ferencz stb. állanak.

TÖRVÉNYSZÉK.

§ Nagy esőd a vidéken. A nyomasztó gazdasági viszonyok nyomán egymásután kell olvasnunk a szomorú fizetés-képtelenségi jelentéseket és a még szomorubb csődöket. Ime most, egy esztendő óta jöhírben és biztosan álló cég jutott erre a sorsra. Waldmann Soma és neje Waldmann Hermin kisdobozai nagybirtokosok ellen a sátoraljúj helyi kir. törvénytörzsek hozsaszas tárgyalások után augusztus hó 5-én a csődöt elrendelte. A vagyonbuktattnak összes vagyonuk előleges becslés szerint 283,441 koronát tesz ki, szemben az összes adósságok a tárgyalások adatai szerint 384,404 koronára rugnak. A csődügy lebonyolítására tömeggondnokul dr. Szilva Béla szecseni ügyvéd, állandó helyettesül pedig dr. Kovács Gábor szecseni ügyvéd, az ideiglenes csődválasztmány tagjaul pedig dr. Kiss Ernő, dr. Székely Albert és dr. Legeza János sátoraljúj helyi ügyvédek rendeltettek ki. A bejelentés határideje október 4., a felszámolási tárgyalás október 3-án, az állandó csődválasztmány megválasztása október 31-én lesz.

MULATSÁGOK.

**** Kossuth-szobor** alapja javára a Tokajban idős diákság e hó 11-én Horváth Jánosnak a tokaji szobor-bizottság elnökének rendezése mellett a Betyár kendője c. népművet fogja előadni. Előadás után tánc lesz. A tokaji szobor-bizottság még e hóban, Lajos napján fog a szobor javára széleskörű népművelést, később szüret után pedig a tokaji két daloskór közreműködése mellett nagy-

szabásu hangversenyt tartani. A derék tokajiak a szép cél érdekében valóban példás módon buzgólkodnak.

**** Tanmulatság Rankon.** A Rankfűreden tartozkodó főiskolai ifjúság augusztus hó 11-én vasárnap a fürdő gyógytermében zártkörű táncestélyt rendez.

**** Az ungvári könyvnyomdászok** e hó 18-ikán a Széchenyi ligetben jótékonycélú zártkörű nyári táncmulatrendeznek. A tiszta jövedelem a Betegnyomdászok üdülőhelye és a szakegyleti könyvtár alapja javára fordítják.

IPAR ÉS KERESKEDELEM.

Ipari rajzkiállítás Berezik Nándor asztalosmester az asztalos ipar keretébe vágó, éveken át összegyűjtött sajátkezü ipari szakrajzaiból e hó 18-ikán a Magyar Király szálloda udvari termében reggeli 9 órától délutáni 5 óráig megtekinthető rajzkiállítást rendez szabad bemenettel.

S P O R T.

(*) A vadászi idény kezdete. Augusztus elsejére megnyílt a vadászi idény, ha egyelőre csak részben is. Augusztus elseje óta ugyanis, a törvényeink szerint, szabad a vásár fogolyra és más sok helyütt, éppen vasárnapon, hosszú, a passzionátus vadásznak szinte beláthatatlannak tetsző szünet után, már ropogott a puská. A vadászvilág öröme szolgáljon egyébként az a hír, hogy az idén a sikerült költések után a legpompásabb foglyaszásra lehet kilátás. A seregek népesek és jól kifejlettek. Am tudjuk, hogy az igazi vadászt a foglyok nagyobb száma nem kápráztatja el, mérsékli magát és mindenek felett megkíméli a fejletlen csapatokat. A tapsifülest is már csak néhány napig védi a törvény. A mezők hosszafutó lakóira augusztus 15-étől kezdve szabad vadászni. De, bár a törvény megengedi, alig lönek még ilyenkor a nyulakra; hadd erősödjék, hadd fejlődjék, annál nagyobb paszió hajtani agárral és löni télen a ropogós havon, a mikor jobban is esik a nyulpecsenye.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

Kéziratokat a szerkesztőség nem ad vissza és névtelen levelekre nem válaszol. Vitákozó hölgyeknek. Kényes kérdésben kérnek véleményt. Mert azt ugyan elmondhatjuk, mikor semmi gondunk és vala i kevés pezsgő is van a fejünkben, szívesen nézzük mi is a balletszoknyát, igaz, hogy akkor is nem a szoknyát. De már a mi a művészséget, vagy izlést illeti, erre röviden annyit volna a válaszuk, hogy a balletszoknya, a ballerina sablonos kosztümje, a legművészi tlenebb kacérokadás, a legilletlenebb spekuláció a néző szem esztétikai impresszióival. Sőt ez a dekolletált szemérmesség és ez jól felhőzött szemérmesség. Ime egy csak csipőn alul és jóval a térd felül felöltözött hölgy keringeni, ugrálni akar előttünk — a tisztesség határain belül. De ha már ilyen rövid ez a ruha, miért nem mutat? Mire való ez a szemtelenül felöltözött szemérmesség, mire az a rövidke inexpressible, mely mintha csak eiserner Vorrath volna a végső szükség esetére! Csunya az, mikor itt csak a sovány szemeknek szolgál minden mozdulat s az egész megjelenés. Minek mutatnak nekem valóságot, mikor éppen az öltözékre van szükségem! Megesik a szívem az operaházbeli ugráló koristákon, akik husz esztendőn keresztül mutogatják szegény bájait, melyek a megfeszített training jubilaris időszak alatt nem igen nyertek fiatalság dolgában. Sőt fanyar mosolyra kész, mikor látom, hogy a színpadra szegzett üvegek a megszokás hatalmával fogva már maguk is elfordulnak tőlük. Ebben a kosztümben a legnemesebb művészt is egyszerű produkcióvá válik. Ennek pedig csak a kosztümje az oka, me'y a táncművészetnek valóban csak a bravur egedi érvényesítemi. Minő más művészet az angol hosszú szoknyás tánc? Ez a sablonos rövidke szoknya, alatta a világos komplexumával, mikor örökösön telpöndörülve az avitos, vigasztalan valóságot mutogatja, — a sablont jelenti még a produkcióban is. A táncművész egyénisége itt teljesen belevész a drillbe, a temperamentuma decensége meg éppen nem érvényesülhet. Arról pedig, hogy ez a tánc valamit mondjon is és a néző valamelyes illúzióba ringattassék, szó sem lehet.

H. S. Intézkedtünk. A másik kérdésben a törvény rendelkezése világos.

Politikus. Szeptember első két három napján megkezdődik.

Nem közölhető. Söhajok hídjá. — Számár-létra.

Kiadja: **Ehler Gyula.**

Vasuti menetrend.

Indul Ujhelyből:

Budapest felé	
Reggel gyors v. postával	7 óra 28 perc.
Délután személy v.	12 óra 13 perc.
Délután gyors v. postával	4 óra 02 perc.
Este vegyes v. postával	9 óra 10 perc.
Kassa felé	
Reggel személy v.	7 óra 06 perc.
Délután személy v. postával	1 óra 15 perc.
Este személy v. postával	8 óra 32 perc.
Mező-Laborecz felé	
Reggel vegyes v. postával	7 óra 06 perc.
Délután személy v. postával	1 óra 35 perc.
Este személy v.	8 óra 32 perc.
Csap felé.	
Reggel vegyes v. postával	7 óra 39 perc.
Délután gyors v. postával	1 óra 10 perc.
Délután személy v.	5 óra 06 perc.
Este gyors v. postával	8 óra 46 perc.

Érkezik Ujhelybe:

Budapest felől	
Reggel vegyes v. postával	6 óra 33 perc.
Délután gyors v. postával	12 óra 55 perc.
Délután személy v.	4 óra 39 perc.
Este gyors v. postával	8 óra 14 perc.
Kassa felől	
Reggel személy v. postával	7 óra 13 perc.
Délután személy v.	2 óra 52 perc.
Este vegyes v. postával	8 óra 31 perc.
Mező-Laborecz felől	
Reggel személy v.	7 óra 13 perc.
Délután személy v. postával	3 óra 30 perc.
Este vegyes v. postával	8 óra 31 perc.
Csap felől.	
Reggel gyors v. postával	6 óra 54 perc.
Délután személy v.	11 óra 53 perc.
Délután gyors v. postával	3 óra 41 perc.
Este vegyes v. postával	7 óra 56 perc.

Kellemes deákotthon Kassán.

Teljes ellátásra elfogadok 2—3 izrael tanulót. Gondos felügyelet, szorgalomra való serkentés, kitűnő ellátás és vallás-erkölcsös nevelés biztosított.

Szíves előjegyzések augusztus 25-ig.

Vedres Lipót,
nyug. tanító.

(Kovács-utca 30.)

Gimnáziumi tanulók

teljes ellátást és gondos felügyeletet találnak a főgimnázium közelében egy nyugalmazott tanárnál. Ugyanott a zongorában és német nyelvben is alapos oktatás nyerhető. Megkeresések „Nyugalmazott tanár” címre Barátság 820. sz. alá Sátoraljaujhelybe intézendők.

7766/901. I.

Sátoraljaujhely város polgármesterétől.

Hirdetmény.

Sátoraljaujhely város képviselő-testületének 1901. évi 93/6685. számú határozata folytán a város majorsági beltelkén építendő iroda és raktári helyiség munkálatok kivételének biztosítása céljából **1901. évi augusztus hó 12-ik napjának d. e 11 órájára** a városi számvevő hivatalos helyiségében tartandó zárt szóbeli ajánlati verseny tárgyalást hirdetek.

Az ajánlatok az ügyiratoknál fekvő, s a városi számvevőnél a hivatalos órák alatt megtekinthető terv és költségvetés alapján nyújtandók be.

Felhívtnak tehát a versenyezni kívánók, hogy írásbeli zárt ajánlataikat jelzett határidőben d. e. 11 óráig annyival is inkább nyujtsák be, mert a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni. Ezen idő után a szóbeli árlejtés fog megtartatni. Tartoznak versenyezők az előirányzott 2692 kor. 30 fillér vállalati összeg 5%-ának megfelelő bánatpénzt letenni.

Az építkezés f. évi Október hó 1-ig teljesen befejezendő és az épület rendeltetésének átadandó.

Sátoraljaujhely, 1901. augusztus 6.

Ifj. Meczner Gyula,
h. polgármester.

Kördókat

használt petroleumosat, olajosat-kátrányosat vásárol a legmaga, sabb napiár mellett az **első sátoraljaujhelyi petróleum-finomító részvénytársaság.**

Eladó ingatlan.

Bodrog-Vécs község határában fekvő 65 magyar hold földbirtok 1 kat. hold belsőséggel, megfelelő lakházzal s gazdasági épületekkel szabad kézből eladó vagy esetleg bérbeadó.

Részletes felvilágosítás szereshető Bodrog-Vécsben a tulajdonosnál **özv. Tóth Pálnénál.**

HIRDETÉSEK

ZEMPLÉNI UJSÁG

számára jutányos áron felvételnek

a kiadóhivatalban. (Főtér 9. sz.)

Épületek, ingóságok, termények

tűz és jégkár elleni biztosítására,

továbbá: élet- és járadék biztosítások felvételére

ajánlkozik:

az Első Magyar Általános Biztosító Társaság

kerületi ügynöksége

S.-A.-UJHELYBEN, a „Zemplén” kiadóhivatalában.